

In dit nummer

Een rallywagen is een "fiscale auto" !.....1

Akkoorden met de fiscus gelden niet voor altijd !1

Politieagent-paardenkweker vangt fiscaal bot2

Over "mislukte" meerwaardebelastingen2

Boekhouder, let op uw facturen !3

Of moet je de fiscus dan toch kunnen vertrouwen ?..... 3

Echtscheiding: hoe de "slechte" de "snelste" werd..... 3

Merwaarden: realisatiedatum werkt niet terug 4

Acid-fles staat niet overal even veel "open"..... 4

Een rallywagen is een "fiscale auto" !

Luc STOLLE

Een belastingplichtige is professioneel rallypiloot en aldus de trotse eigenaar van een glimmende rallywagen die hij uiteraard fiscaal in rekening wenst te brengen.

De fiscus meent dat de rallywagen te aanzien is als een personenauto, en past aldus de aftrekbeperking van 75 % voor autokosten toe en verwerpt tevens de investeringsaftrek. Die geldt immers niet voor auto's (art. 75, 5° WIB/92).

De belastingplichtige is het daarmee niet eens, zodat de discussie wordt voorgelegd aan de fiscale rechter. De belastingplichtige tracht de rechtbank ervan te overtuigen dat een rallywagen niet als een personenauto kan worden beschouwd: het gaat immers niet om een auto waarvan de binnenruimte uitsluitend is opgevat en gebouwd voor het vervoer van personen; het interieur is daarentegen volledig leegge-

haald en ingericht met het oog op de deelname aan rally's. De wagen beantwoordt verder ook niet aan de technische voorschriften van het KB van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen. Finaal moet het Brusselse Hof van Beroep zich over de kwestie uitspreken. Het Hof schaaft zich achter het standpunt van de fiscus en oordeelt dat een rallywagen een auto is en blijft die gebouwd is voor het vervoer van personen. Mogelijks hebben de wegenwerken de raadsheeren van het Hof dermate in verwarring gebracht dat zij het verschil niet meer merken tussen woon-werkverkeer en een heuse rally.

Brussel 11 februari 2010

Akkoorden met de fiscus gelden niet voor altijd !

Didier BAECKE

Een belastingplichtige verleent aan haar klanten waarborgen op verkochte goederen. Daarvoor wordt een (vrijgestelde) voorziening voor risico's en kosten aangelegd. Deze voorziening wordt vastgesteld op 5 % van de omzet.

Na deze berekeningswijze jarenlang te hebben aanvaard, meent de Administratie haar standpunt op een bepaald moment te moeten wijzigen. Zij verwijst naar het annualiteitsbeginsel volgens hetwelk haar akkoord in beginsel slechts voor één jaar geldt. Daarenboven is het uitgangspunt van de fiscus dat dergelijke voorzieningen ook verantwoord moeten worden. Zo kan de waarschijnlijkheid van de voorziening blijken uit ervaringen en statistische gegevens

over een relevante periode. Aan deze voorwaarden is, aldus de fiscus, evenwel niet meer voldaan wanneer de voorziening gebaseerd is op ervaringscijfers van 7 jaar eerder.

De Hasseltse rechter meent dat de destijds door de fiscus aanvaarde berekeningswijze niet verhindert dat tijdens een latere controle wordt vastgesteld dat er onvoldoende verantwoordingsstukken zijn die deze berekeningwijze nog ondersteunen. Volgens de rechter is er aldus geen sprake van een schending van het vertrouwensbeginsel; de fiscus kan zijn standpunt wijzigen.

Rb. Hasselt 4 maart 2009

Voor de BTW-afrek is niet vereist dat een activiteit al van in den beginne winstgevend is, doch een «economische activiteit» veronderstelt toch, zo meent het Luikse Hof, een minimum aan inkomsten.

Politieagent-paardenkweker vangt fiscaal bot

Luc STOLLE

Bij controle blijkt een paardenkweker tijdens een periode van acht jaar slechts twee zelfgekweekte veulens te hebben verkocht. Volgens de fiscus is deze kweekactiviteit geen «economische activiteit» in de zin van artikel 4, § 1 WBTW en is de paardenkweker niet onderworpen aan de BTW. De kweker stapt naar de rechtbank en beklaagt zich over enkele mislukte inseminaties en sterfgevallen onder de veulens. Finaal wordt het geschil voorgelegd aan het Hof van Beroep te Luik. Het Hof valt niet voor deze argumenten van de kweker. Ook de argumenten dat ook enkele aangekochte (niet zelfgekweekte) paarden verkocht werden, en dat de Administratie van de directe belastingen bij een controle tijdens de opstartjaren geen opmerkingen heeft gemaakt, kunnen het Hof niet overtuigen.

Voor de BTW-afrek is niet vereist dat een activiteit al van in den beginne winstgevend is, doch een «economische activiteit» veronderstelt toch, zo meent het Luikse Hof, een minimum aan inkomsten.

Voor directe belastingen geldt volgens het hof dezelfde redenering als voor de BTW: bij gebrek aan voldoende frequente en onderling verbonden verrichtingen is er geen sprake van een winstgevende bezigheid, noch van een economische activiteit. Aldus zijn de verliezen die de kweker gedurende acht jaar heeft geleden (gemiddeld 25 000 euro per jaar) geen aftrekbare beroepsverliezen in de personenbelasting die hij van zijn overige inkomsten (als politieagent) kan aftrekken.

Luik 12 maart 2010

Over “mislukte” meerwaardebelastingen

Luc STOLLE

Een onroerend goed dat eigendom is van een echtpaar wordt gedeeltelijk gebruikt voor de zelfstandige beroepswerkzaamheid van één van hen, nl. voor de uitbating van een dagbladhandel. Voor het overige gedeelte dient het goed als privéwoning.

Op een bepaalde dag wordt de zelfstandige beroepsactiviteit stopgezet en daags nadien wordt het beroepsgedeelte van het goed verhuurd aan een derde, eveneens voor de uitbating van een dagbladhandel. Anderhalf jaar later wordt het volledige pand verkocht aan diezelfde derde.

De Administratie meent dat de gerealiseerde meerwaarde op het beroepsgedeelte belastbaar is als stopzettingmeerwaarde bij toepassing van artikel 28, 1° WIB/92.

Volgens de Antwerpse rechtbank kan hiervan evenwel geen sprake zijn. Zij is van oordeel dat het bewijs van het oorzakelijk verband tussen de stopzetting van de beroepswerkzaamheid en de realisatie van de meerwaarde niet werd geleverd. Het louter feit dat het gedeelte van het onroerend goed na de stopzetting door een derde werd gebruikt voor de uitbating van eenzelfde activiteit bewijst geenszins dat dit onroerend goed tot aan

de verkoop tot het beroepsvermogen van een van de belastingplichtigen is blijven behoren en bewijst evenmin voornoemd oorzakelijk verband. De rechtbank is van oordeel dat het gedeelte van het onroerend goed, gelet op de verhuring aan een derde, deel is gaan uitmaken van het privévermogen van belastingplichtigen.

In dezelfde zin oordeelde ook de fiscale rechtbank te Bergen. De uitdrukking «*waarvoor fiscaal afschrijvingen of waardeverminderingen zijn aangenomen*», zoals opgenomen in artikel 41, 2° WIB/92, heeft tot gevolg dat wanneer een actiefbestanddeel het voorwerp heeft uitgemaakt van een desaffectatie (d.w.z. dat het niet meer wordt gebruikt voor beroepsdoeleinden) en waarvoor er geen waardeverminderingen of afschrijvingen meer aanvaardbaar zijn, dit geen actief meer is dat wordt gebruikt voor de uitoefening van de beroepswerkzaamheid. Dit houdt in dat de meerwaarden die hierop worden vastgesteld, niet belastbaar zijn.

Rb. Antwerpen 4 november 2009

Rb. Bergen 23 oktober 2008

Daar een negatief bewijs door de klant van de dienstverlening onmogelijk is, rust de bewijslast wat betreft de geleverde prestaties op het boekhoudkantoor. Een boekhoudkantoor wordt tevens geacht de kostprijs voor boekhoudkundige prestaties correct, minstens bij benadering te kunnen inschatten.

Boekhouder, let op uw facturen !

Didier BAECKE

Een vennootschap (*in casu* een kleine bakkerij) deed beroep op een ervaren en deskundig boekhoudkantoor, dit zowel voor de oprichting van de vennootschap als voor het voeren van de boekhouding. De facturen van het boekhoudkantoor vallen evenwel zeer hoog uit en de klant protesteert. Vooral het feit dat de facturen onvoldoende gedetailleerd zijn, stuit de klant tegen de borst. Er komt geen schikking en de zaak wordt voorgelegd aan de Brusselse rechter.

De klant verwijst in zijn betoog naar het financieel plan dat met behulp van het boekhoudkantoor is opgemaakt en waar er sprake is van veel lagere bedragen voor boekhoudkundige en administratieve prestaties.

De rechter volgt de argumenten van de klant en

oordeelt dat, daar een negatief bewijs door de klant van de dienstverlening onmogelijk is, de bewijslast wat betreft de geleverde prestaties op het boekhoudkantoor rust. Een boekhoudkantoor wordt tevens geacht de kostprijs voor boekhoudkundige prestaties correct, minstens bij benadering te kunnen inschatten.

Aangezien het boekhoudkantoor geen voldoende bewijs levert van geleverde diensten en vermits de gevraagde vergoeding zowel onevenredig is met de prognose in het financieel plan, als met de kleine omvang van de klant, wordt de vergoeding *ex aequo et bono* begroot (herleid) op basis van de raming gemaakt in het financieel plan.

Kh. Brussel 2 september 2009

Of moet je de fiscus dan toch kunnen vertrouwen ?

Luc STOLLE

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op wat door hem kan worden opgevat als een gedrag- of beleidsregel van de overheid. Wanneer de fiscus de boekhouding van een belastingplichtige in het verleden zonder opmerkingen heeft aanvaard, kan zij deze boekhouding n.a.v. een latere controle niet zonder meer verwerpen.

De fiscus vond *in casu* dat ter staving van de omzet meer onderliggende verantwoordingsstukken moesten worden voorgelegd. Op het ogenblik dat die vereiste werd gesteld, kon daaraan niet meer worden voldaan voor het gecontroleerde jaar.

De Administratie trachtte haar vel te redden door te stellen dat het legaliteitsbeginsel de toepassing van het vertrouwensbeginsel of het rechtszekerheidsbeginsel in de weg staat. Ten onrechte, oordeelt het Hof van Beroep te Antwerpen: het legaliteitsbeginsel kan niet worden ingeroepen door de fiscus wanneer zij een vaste gedragsregel aanneemt met betrekking tot een feitelijke kwestie. *In casu* meende het Hof dat de Administratie de bewijskracht van de boekhouding eerder had aanvaard en zich daaraan moet houden (art. 444 WIB/92).

Antwerpen 19 februari 2008

Echtscheiding: hoe de "slechte" de "snelste" werd

Didier BAECKE

Om overeenkomstig de nieuwe echtscheidingswetgeving te kunnen scheiden, moet men een onherstelbare ontwrichting kunnen bewijzen.

Een echtgenoot, die snel wil scheiden en geen zin heeft om een aantal termijnen te doorlopen, beroept zich daarom op zijn eigen overspel en beweert op basis daarvan dat zijn huwelijk onherstelbaar ontwricht is (art. 229, § 1 BW).

Het Hof stelt vast dat het overspel inderdaad vaststaat en oordeelt bovendien dat het overspel niet is opgezet tussen de echtgenoten teneinde snel tot een echtscheiding te komen. De echtscheiding wordt dan ook dadelijk uitgesproken.

Gent 11 maart 2010

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Meerwaarden: realisatiedatum werkt niet terug

Luc STOLLE

Een belastingplichtige richt bij notariële akte van 28 maart 2002 een professionele vennootschap op door de inbreng van een aantal beroepsactiva. In de oprichtingsakte wordt bepaald dat de vennootschap de activiteit van de inbrenger overneemt met ingang van 1 oktober 2001. De fiscus verbindt de belasting op de stopzetting-meerwaarde in hoofde van de inbrenger aan aanslagjaar 2003 (inkomsten 2002). De belastingplichtige is het daarmee niet eens en meent dat de belasting moet gebeuren in het aanslag-

jaar 2002 (inkomsten 2001).

De rechtbank volgt de redenering van de fiscus: de meerwaarde is verbonden met aanslagjaar 2003 aangezien de meerwaarde slechts belastbaar is bij realisatie, d.i. op het ogenblik van inbreng in 2002. 1 oktober 2001 is "slechts" de datum vanaf dewelke de op naam van de vennootschap in oprichting aangepane verbintenissen worden overgenomen door de vennootschap.

Rb. Bergen 26 maart 2009

Acid-fles staat niet overal even veel "open"

Didier BAECKE

De omzetcijfers van een belastingplichtige worden wedersamengesteld door een taxatieambtenaar door te verwijzen naar de hoeveelheid liters bier-op-vat die kunnen getapt worden per acid-fles van 10 kilo. De ambtenaar haalde dit element, aldus het bericht van wijziging, blijkbaar uit een andere fiscaal dossier dat niet nader wordt gepreciseerd.

De belastingplichtige meent dat hij niet in staat is de juistheid van de vergelijking na te gaan. Hij stapt naar de rechtbank die inderdaad van mening is dat de aanslag onwettig is.

Finaal beslist het Brusselse Hof van Beroep dat de ambtenaar niet zomaar kan taxeren door louter verwijzing naar feiten uit een gelijkaardig doch niet genoemd dossier: bij afwezigheid van enig verantwoordingsstuk is het immers niet mogelijk om te controleren of de uitbatingvoorwaarden van de referentieonderneming gelijkaardig zijn aan deze van de belastingplichtige. Het aangehaalde vergelijkings-element kan dus geen gekend feit vormen waarop een feitelijk vermoeden kan worden gebaseerd.

Brussel 6 februari 2009

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Avenue Cardinal Mercier 46 - 5000 Namur
Tel. +32 (0)81 74 42 04 - Fax +32 (0)81 74 42 07
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>